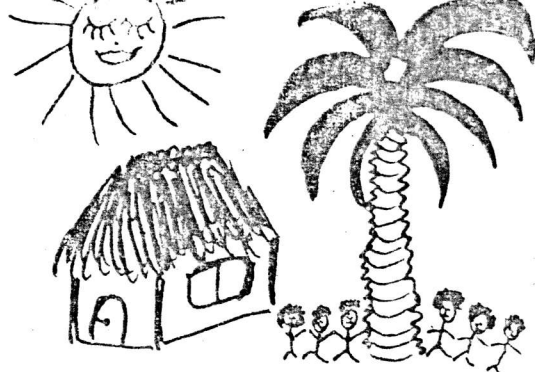

BONA ESPERO

Cirkulero por amikoj, subtenantoj
kaj membroj de la "subtenanta
asocio de "Bona Espero"

Nr. 9

novembro 1983

PRESKAŬ ĈITUTAGE EN "BONA ESPERO"...

Ĉiutage en la bieno-lernejo BONA ESPERO ...taciĝas. Afero normala, vi opinias. Ne por la birdoj de BONA ESPERO. Plejparte ili persistas kredi ĉiujespere, ke alvenis la mondo-fino. Nun ĉirkaŭ la 5.30 h. ili konvinkiĝas, ke la suno tamen denove levigos. En subita ĝoj-eksplodo ili saltas, pepas, ĉirpas, krakegas, saltas en la aeron kaj refalas ĉiuj samtepe sur la terenton super mia kapo. "Nu," mi pensas "se tamen estas lumo, ni profitu ĉin." Kial malŝpari rason vespere, se frumatene estas lumo natura? Ĝaso ja ne kreskas sur arboj kaj por nova ujo necesas veturi ĉiutage 34 kilometrojn. Mal-tiel mi vestas min kaj vagas ekstere por vidi, ĉu okazis io interese dum la nokto. La flornotoj, kiun la nokta ŝtormo aideble forulis, mi retrovas sub banan-arbo 20 metrojn for. La birdoj jam sukcesis reciesian euforion kaj nun sobre serĉas matenmanĝon. Kviete hela horo, paŝtelkolora. Lurradioj naskiĝas super la montaro Cobras: la malseka tero spiras: birdo pozas kun manto enbeke. Pace! La infanoj - sen kiuj BONA ESPERO estus nur hela peceto de Goiás - ankoraŭ dormas. Subite paro da negoj decidas ataki la cementan muron de la akvoturo, rompante la pacon per rapiado kaj martelado. Ĉu ili jam konkeris ĉiujn koratajn arbospeciojn kaj restas al ili nur tiu defio plu? Aŭ ili nur akricas la bekoin?

Estas malvarmete post la pluvo, nur 19° mi rimarkas. Mi revenas en la ĉambron kaj konstatas, ke la formikoteamo de la nokta deforo ne sukcesis ĉirkaŭkonstrui la skorpion, al kies teknika kurado mi kontraŭvole metis finon hieraŭ vespere. Jam la tagaj koleoj alkuras por helni. La krano ĉi-matene cedas al mi nur kelkajn avarenajn autojn. Mi surmetas la botojn kaj iras piedbati la gravit-pumilon

ĉe la lago. Ĉi tui eklaboras: ŝajne temis nur pri kaprico. Dum mi regrim-pas, aperas la unuaj infanoj de la tago, survoje al melkado kun deklitra laktujo, pajloĉapeloj kaj pluvovestoj. La matenmanĝon ĉarnas hodiaŭ 'ĵabutikaboj' (en PIV ne trovebla; la red.), ĉar antaŭhieraŭ ni rikoltis kelkdek kilogramojn kaj haltis nur pro manko de ujoj.

Post la matenmanĝo, Giuseppe veturas al Alto Paraiso kun ĵiboplano da infanoj, kiuj profitas la eblecon ekskursi. Li revenas kun ĝaso, poŝto kaj la plej freŝaj vilaĝaj klaĉoj. Ĉiam magia momento, tiu malfermado de la leteroj, momento de surprizoj. Unu skribas, ke li venos 'casti' en BONA ESPERO dum kelkaj semajnoj por studi la flugantajn diskojn de la regiono. Alia volas transloĝiĝi al BE kun la tuta familio por pentri kaj verki poezion; li petas informojn pri laborkontrakto kaj salajro! Eŭropano pretas veni helni sed ne havas monon por la vojaĝo. BONA ESPERO ...ĉu eble tiu nomo mem kulpas pri tio, ke ĉi allogas tiom da revuloj kaj turistoj? Ursula respondas al ĉiuj kaj provos ĉentile komprenigi al ili la ekonomiajn realaĵojn - kaj la fakton, ke BE bezonas ne turistojn, sed homojn pretajn dediĉi sin al la infanoj. Denove dum la pasinta nokto 'sovaĝaj' fremdaj bovinoj invadis la bienon kaj penetris eĉ ĉis la lesomejo. Felice ili ignoris la brasikojn, kukumojn kaj eĉ lasis simbolan enirpason en formo de freŝa sterko. Estas eble risko de batalo inter nia bovo kaj la fremda. Do morgaŭ, sabaton, la pli aĝaj knaboj prenos ĉevalojn kaj belos la fremdulojn al iu fora regiono de la bieno.

Ĉi-matene ĉiuj helpas al Giuseppe prepari plantejon por sukercano apud la rivero Mulungú. La ĉefan laborforton por tio liveras mantraktoro, donaco el Germanujo. La tricent-sesdek kanoin ni ricevis el najbara valo, interŝanĝe kontraŭ uzitaj vestaĵoj. Ankaŭ tiuj